

РЕШЕНИЕ №160

В ИМЕТО НА НАРОДА

гр. Перник, 26 ноември, 2012 година,

Административен съд – Перник, в съдебно заседание на двадесет и девети октомври две хиляди и дванадесета година, в състав:

Съдия: Стефан Станчев

при секретар Е.В.***, разгледа докладваното от съдията адм. д. № 189/2012 година.

Производството е по раздел I глава X от АПК във връзка с чл.9б ал. 2 и 3 от Закона за местните данъци и такси (ЗМДТ).

Жалбоподателят ДП „***“ със седалище и адрес на управление – гр. С.***, кв. И.***, ул. „***“ №*** представлявано от В.В.*** – главен директор оспорва мълчаливо потвърден акт за установяване на задължение по декларация (АУЗД) № 004/7.III.2012 г. издаден от длъжностни лица при отдел МДТ при община Радомир.

С оспорения акт се установяват задължения по декларация по чл.17 от ЗМДТ вх.№ 0836000118/10.IX.2007 година; декларация № 0836000124/28.VI.2010 година за предеклариране на обекти за задълженията за ТБО на жалбоподателя за притежамаваната от него “складова база за военно временни мощности, нахождаща се в ПИ № 000038, землището на с. Гълъбник, община Радомир, за 2009; 2010 и 2011 г. Жалбоподателят твърди, че Община Радомир не извършва услугата „поддържане чистотата на територии за обществено ползване в населените места” по отношение на стопанисвана складова база, нахождаща се в землището на с. Гълъбник, общ. Радомир поради което иска отмяна на обжалвания акт в тази част. В жалбата излага подробни съображения в подкрепа на твърденията си. Претендира се присъждане на направените по делото разноски.

Ответникът по жалбата, началник отдел МДТ при община Радомир не взема становище. В хода на производството пред съда на основание общо пълномощно, издадено от кмет на община Радомир – страна, неучастваща в административното производство се явява директора на дирекция “Специализирана администрация”. Предвид това съдът не намира основание да приеме, че ответникът по жалбата организира адекватно представителство в процеса.

След като прецени доказателствата по делото, съдът приема следното:

Жалбата е процесуално допустима. Подадена от засегнат от оспорвания административен акт правен субект.

Съдът намира, че производството по издаване на АУЗД се е развило при съществени процедурни нарушения, допуснати, единствено по вина на административния орган.

В АУЗД, стр. 1, е посочено, че задълженото ЮЛ се представлява от Р.Ц. Г.***, управител. АУЗД е връчен на Б. Н. И.*** – също управител на 9.ІІІ.2012 г. За установяване правосубектността на жалбоподателя, с разпореждане от м. юли 2012, съдът го задължи в определен срок да бъде представено Удостоверение за актуалното му състояние, съгласно вписванията в търговски регистър. От това удостоверение се установи, че единствен управител на субекта е В.Б.В.***. В управителния съвет има двама други членове, за които от елементарен прочит се установява, че не са управители на предприятието, но и че лицето посочено като управител от административния орган, така и този на когото е връчен АУЗД на 9.ІІІ.2012 г. също не са управители. Нарушена е процедурата по връчване на акта, съгласно неизпълнена процедура по чл. 30 от ДОПК. Няма данни, което се отчита като недостатък в работата на административния орган, да е изяснено на кого и в какво качество е връчен акта. Няма данни, това лице, да е бил пълномощник, прокурист или законово оторизиран представител на задълженото лице. Връчването на административния акт е в нарушение на изискването по чл. 10, ал. 3 от ДОПК, установяващо представителството на юридическите лица, каквото е жалбоподателя. В допълнение на това, че в този етап от развитието на административния процес е допуснато съществено процесуално нарушение е и обстоятелството, че при връчването на АУЗД на лице с неустановено процесуално качество е посочена дете на връчване само по ден и месец, без да се посочва годината, която вероятно е настоящата, но е налице формално нарушение. За прецизност следва да се отчете и това, че административния орган е представил некомплектована преписка – липсва жалбата, подадена по реда на чл. 152 от ДОПК до началник отдел МДТ при община Радомир. Наличието на надлежно подадена срещу мълчаливо потвърдения АУЗД, жалба до съда налага убеждението, че такава жалба до началник отдел МДТ при общината има, но на проверка подлежи самия акт, с оглед на което и при установените съществени процесуални нарушения липсата на тази жалба не е от решаващо в полза на ответника по жалбата значение.

От това следва, че липсата на надлежно връчен АУЗД е опорочила цялото производство пред самия административен орган.

Тъй като оспорвания АУЗД подлежи на отмяна и връщане на административния орган за изпълнение на предвидената по ДОПК процедура, следва да се отчете и следното.

Спорът е, дали услугата „поддържане чистотата на териториите за обществено ползване” се е предоставяла от Община Радомир по отношение на имота, посочен в декларацията, находящ се в землище на с. Гълъбник. Самото означение на имота е като на такъв за който няма кадастрална карта нито кадастрален план. Отреден е с номер на ПИ в землището на селото, а по точно и като имот в попадащ на територия на земеделски земи. В този смисъл е задължително административния

орган да знае, че за този спор през 2009/10 г. е имало аналогично съдебно производство, че АУЗД е бил отменен, именно за това, че административния орган не е съобразил, че дължимостта на ТБО се предопределя от двете кумулативни предпоставки – принадлежност на имота към територията на съответното място; предоставяне на услугата от общината. В настоящото производство също се установи, че доказателствата, услугата сметосъбиране и сметоизвозване по отношение на конкретния имот да се предоставя в този обем от община Радомир са неубедителни. От св. показания на св. Р.*** се установи, че складовата база не генерира битов отпадък, тъй като това са складове, които само се охраняват. Складовата база не разполага с отделен сметосъбирателен съд, а такъв е поставен по скоро в близост до къщи с оглед обслужване на живущите там.

Тъй като съдът намира, че на основание констатираното процедурно нарушение АУЗД следва да се отмени и преписката да се върне на административния орган за преразглеждането ѝ, като в хода на производството пред административния орган не следва да се допускат такива нарушения, без да се спази формалността на закона. Следва да се отчете и това, че от правна страна административния орган не се е съобразил с цитираните и приложени съдебни актове на Административен съд Перник и на ВАС.

Основателно е искането за присъждане на деловодни разноски в полза на жалбоподателя, които са в размер на 500 лева.

По тези съображения, съдът

Р Е Ш И

ОТМЕНЯ акт за установяване на задължение по декларация (АУЗД) № 004/7.III.2012 г. издаден от длъжностни лица при отдел МДТ при община Радомир.

ВРЪЩА преписката на отдел МДТ – община Радомир за ново произнасяне, съобразно указанията на съда.

Осъжда община Радомир да заплати на ДП„Т***” със седалище и адрес на управление – гр. С., кв. И.***, ул. “****” № *** представлявано от В.В.*** – главен директор, сумата 500 лева деловодни разноски.

Решението може да се обжалва в 14 дневен срок от съобщението до страните пред ВАС.

Съдия: /п/